

A feltárt nyomvonal legmélyebb részén egy újkori tanya épületeinek a nyomait dokumentáltuk kutatóárkos módszerrel.

Munkatársak: Czinegéné Kiss Ilona és Papp Enikő ásatási technikusok. A geodéziai felmérést és a lelőhely digitális feldolgozását az Archeodata 1998. Bt. végezte.

BOCSI ZSÓFIA

283. Ligetfalva, Erdő-Főd

(Zala megye) U, B, Á

A 76. sz. főút rekonstrukciója tette szükségessé a megelőző régészeti feltárását Ligetfalva határának D-i sarkán, a Ligetfalvi-patak fölé magasodó domboldalon. A 2008-as terepbejárás és az ebből készült hatástanulmány alapján a lelőhelyet az út jobb oldalának földmunkálatai a 32+360–32+410 km-sz. közötti szakaszon érintik. A humuszolást 2010. október 28-án végeztük el az útpadka és a rekonstrukciós határ között (284 m²). A terület teljesen fedett volt: 20 régészeti jelenség foltja rajzolódott ki, ezeket november 8–9-én tártuk fel, a geodéziai felmérésre november 10-én került sor. A kis felületen gödrök és cölöphelyek kerültek napvilágra, a belőlük előkerült leletanyag három korszakra datálható: a legidősebbek a késő neolitikus lengyeli kultúra idejére, majd a bronzkorra és végül az Árpád-korra. A leletek zöme kerámiatöredék, kevés állatcsont és kőeszköz töredéke volt közöttük.

A feltárás során egyértelművé vált, hogy a lelőhely kiterjedése nagyobb, mint azt a terepbejárás adatok mutatták. A 76. sz. főút rekonstrukciójának munkálatai mind Ny-i, mind K-i irányba további régészeti jelenségeket is megbolygathatnak.

A leletek elsődleges feldolgozása a Magyar Nemzeti Múzeum – Nemzeti Örökségvédelmi Központ szombathelyi regionális irodájában történik.

Munkatárs: Spolár Erika terepi asszisztens. A geodéziai felmérést Áncsán Zoltán és Földi Áron végezte.

TOKAI ZITA MÁRIA

284. Lovászpata határa

(Veszprém megye) Ő, N, Á

2009 decembere és 2010 májusa között kiterjedt terepbejárásokat folytattunk a Nabucco gázvezeték dunántúli és Pest megyét érintő szakaszán, összesen 205 km hosszúságban, a nyomvonal 100-100 m-es szélességében. A téli időben végzett terepbejárás során általában jó megfigyelési viszonyok között tudtunk vizsgálni, összesen 184 régészeti lelőhelyet azonosítottunk.

Lovászpata határán, a Sokorói-Bakony-ér D-i oldalán három lelőhelyen haladt keresztül a nyomvonal. A KÖH 8406 számon nyilvántartott intenzív, több korszakon át lakott lelőhelyet pontosítottuk. Továbbá két új lelőhelyet találtunk: *Malom mező I. és II.* (KÖH 74267, 74269). Előbbin Árpád-kori, utóbbin őskori és népvándorlás kori kerámiatöredékeket gyűjtöttünk.

REMÉNYI LÁSZLÓ – STIBRÁNYI MÁTÉ

285. Lövő, Kígyós II.

(KÖH 73839)

(Győr-Moson-Sopron megye) Ő

2010 márciusa folyamán régészeti megfigyelést folytattam a Lövő és Sopronkövesd között, a 84. sz. főútvonaltól D-re elterülő lankás domboldalon, a 0193/5 hrsz.-ú telken létesítendő szélerómú felvezető útjának, ill. villamoskábel fektetésének földmunkáinál. Az út kialakításához részben a korábbi dűlőutat használta fel a kivitelező.

A kábel kiásott kb. 80 cm mélységű árka alapján az erősen kavicsos termőtalaj vastagsága alig 10 cm, mely alatt vörös agyagos, sóderes talajréteg húzódik. A két nyomvonal földmunkáinak figyelemmel kísérése mellett a környező szántóföldeken terepbejárást is végeztem. Sem a földmunkák során, sem a terepbejáráskor régészeti jelenségeket nem észleltem. Csekély mennyiségű, jellegtelen kis őskori kerámiatöredékekből és egy azonosíthatatlan vastárgyból álló rendkívül szórványos leletanyagot mindössze a kábelnyomvonal K-i, Lövő határán húzódó szakasza melletti szántóban gyűjtöttem. A területet új lelőhelyként regisztráltam.

POLGÁR PÉTER

286. Lövő, Vasút utca vége

(KÖH 46980)

(Győr-Moson-Sopron megye) B

2010. március 10–17. között elvégeztük a 03, 06 hrsz.-ú ingatlanokon, 677 m²-en a megelőző feltárást, amit a Sopron–Szombathely–Szentgotthárd vasútvonal korszerűsítése tett szükségessé.

Lövő É-i részén, a Kardos-ér Ny-i partján, a 84. sz. főúttól K-re, a Vasútra-dűlő D-i részén 2004-ben, terepbejárás során Takács Károly intenzív római kori lelőhelyet azonosított. A Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálat munkatársai a 2008. áprilisi állapotfelmérés során feltételezték, hogy a vasúttól K-re húzódó lelőhely Ny-i szélét érintheti a vasút tengelye.

2010 márciusában a vasúti töltés Ny-i oldalán, a lelőhely feltételezett Ny-i szélén kezdtük a kutatást. A vasúti töltést kísérő árok aljában és oldalában lévő, korábban akácossal beültetett felületen a humusz vastagsága meglehetősen változó (10–150 cm) volt, mivel egy árok rézsűjéről van szó. Az altalajt a fák gyökerei erősen megbolygatták, ezek nyomai között régészeti jelenségek elszórtan jelentkeztek, de a 400 m hosszú terület teljes hosszában. Biztosan régészeti jelenséget 13-at tártunk fel: nagy részük gödör, ill. cölöphely, valamint két K–Ny irányú árok részlete. Ezekből az objektumokból került elő a viszonylag kis mennyiségű kerámia-, és állatcsontanyag jó része.

A terepbejárások során feltételezett intenzív római kori telepnek nyomát itt nem találtuk, valószínűleg csak a vasúttól K-re lévő dombhátra terjed ki. A kerámiaanyag legnagyobb része őskori, a kora bronzkorra tehető, meglehetősen szórt település nyoma. A leggazda-